

quidem insuper cōvincitur euidēter Surd. & ita etiā loquuntur ceteri Doctores ad princ. huius art. citari n. 249. quod est indubitabile.

Et postquam hæc ita scripta habui, inueni Parlad. lib. 2. *verum quoti. c. fi. §. p. §. 3. n. 45.* tangentem nostram quæstionem, resolvensque ex l. à diuo Pio §. sic quoque ff. de re iud. per quam ita ait (nomen debitoris in causam iudicati capi non posse nisi quando alia bona defuerint, sed & tunc tantūmodo capi posse, quando debitor confiteatur debitū, non si neget.) sequitur, & facit (quid ergo si debitor malitiosè neget, & interest, an negatio euidenter malitiosa sit, an secus, nam si manifestò malitiosa sit, ut puta quia constat de debito, aut per rem iudicatam, aut per contractum guarantee, executioni locus erit, nō ita si de debito manifestò non constet, ita distinguūt Immol. Alexand. Paul. & Ill. in d. §. sic quoque.)

Hæc ille, qui quidem iterum ibid. sequitur, & facit ad propositum illius, quod vltimo loco nostræ difficultatis à n. 251 diximus, vt scilicet (quod si nomen creditori detur infolutum, tenebitur ille hunc alium debitorem nouiter conueniri ex vtili actione, sibi ex ad iudicatione nominis acquisita, iuxta d. §. sic quoque. vbi B. & gl. in l. 1. c. de pretor. pignore. in quo debet iuris ordo seruari. l. 1. c. de iur. hact. §. ca. lib. 10. & Suarez in l. post rem q. 2.)

255 Quæ regula primò fallit in annuis pensionibus, si quidem in illis ac immobilibus directò & indistinctè executio locum habebit, secundum Bal. in l. etiam. c. de executio. rei iud. Alex. & Ill. in d. §. sic quoque. Parlad. vbi proxime n. 44. Secundò fallit in pecunia debitoris, quæ apud argentarium, vel depositarium sit, quia pariter executio locum habet, probat text. in d. l. à diuo Pio. ff. de re iud. Parlador. vbi proxime n. 45.

Ad præsentis capituli materiam aliquæ sunt constituendæ regulæ, quibus executoriales inter alios expeditæ, aliis, etiam minime ad earum processum vocatis, præiudicent, vel non, vt facilius detegatur, an executores excessū hunc de persona, ad personam commiserint, vel non, & vt per consequens, an ab eo appellatiōni emissæ, quando defendendum, in supremis prætoris declarabitur, iuxta quæ à prin. huius capituli dicta remanent, & ad cognoscendum, an executoriales expeditæ contra patrem, in aduentitiis filij, prælatum in bonis ecclesiæ, tutorem, aut alios legitimos administratores, possint exequi aduersus filium, ecclesiā, minores, & similes absque metu excessus. & an possit impedire executionem huiusmodi ratione sui iuris contra se factam.

259 Et prima regula constituenda est, vt sit animaduertendum, quo iure ipsi administrato-

res legitimi & comparuerint in iudicium, & in progressu causæ agendo, vel deferendo, nam ad hoc vt acta, & processus, & inde executoriales contra fe latæ possint nocere præbendis, filiis, & similibus, debet in libello inferri nomen administrationis legitime, ita docent B. in l. 1. vbi Angel. n. 7. ad fi. c. de bonis maternis. vbi dicunt, quod pater, qui est à lege legitimus administrator bonorum aduentitiorum, tam in agendo, quàm defendendo, filij, iuxta l. 1. c. de bon. mat. & l. cū oportet, §. non autem. c. de bon. que liberis. tenetur hanc qualitatem legitimi administratoris inferere in libello, idem B. in l. patr. qui castrense n. 2. ff. de castr. peculio. & in l. si infanti n. 2. c. de iure liber. Petr. de Ancar. in c. accessorium. col. 14. vers. quid si excommunic. de regul. iur. lib. 6. Tiraq. de retract. lignagior. §. 10. gl. vnic. n. 6. & 7. fol. 173. & in nouiori impressione fol. 347. vbi multa accumulatur, quod quādo maritus, qui vt talis, & legitimus administrator potuit comparere in iudicio, & eo iure omisso comparuit tantquam procurator vxoris, cum in rei veritate non haberet mandatum, processus, & iudicium nullum erit, neq. saluabitur illa alia via legitimi administratoris, eique imputatur, quare talem viam elegit, agendo vt procurator, & loquendo in coniuncta persona. idem 261 etiam tradūt Bal. & Salic. in l. 1. ille col. 1. vers. vltimus oppono. ille col. 2. vers. oppono quod etiā. & ibi quoque Anto. ab Alex. c. de procurato. per ea que notat gl. i. filius. in gl. vbi ibi, vel hic prætor. ff. qui satisfacere cogantur. ipse Bald. in c. nonnulli. col. 2. vers. nota si quis imperat. & ibi Barba. in §. sum. & aly. Feli. col. 14. vers. limita 2. de rescrip. Bal. in c. ex part. decani. col. 3. vers. sed quid si coniuncta. Alex. & Ill. in l. exiendi. ille col. 2. in vlt. fallen. hic col. 3. in 6. fallen. c. de procurat. & ibi Ill. & ad id facit optimè text. in l. 3. §. sed & si forte ff. iudicatum solui.

Obiter adnotandum, quod maritus pro vxore potest agere sine mādato, & sine cautione de rato in rebus paraphernalibus, vel cum cautione in ceteris rebus. (de dotalibus nō loquor, in quibus maritus ius habet vberius, l. doce ancillam. c. de rei vind. cum simili.) sed quæ de aliis dixi, notantur in l. 3. §. sed & si ff. iudicatum solui. & in l. 2. l. maritus. c. de procurat. & in c. constitutus. eod. tit. & vbi que gl. & Doctores, & latè Alex. cons. 42. super premissis. col. 6. vers. nec obstat quod dicta bona. lib. 1. Corneus cons. 190. ad euidentiā. col. 3. lib. 3. Tiraquel. de retract. lignagior. §. 10. gl. vnic. & 1. n. 1. qui sequutus Corneum, plus dicit, quod maritus censetur habere mandatum, ad administranda bona paraphernalia, per text. (quem dicunt ad hoc singularem) in l. si ego §. penult. & vlt. ff. de iure dotum.

Hinc est, quod licet is qui primum locum obtinet defensionis, quando patitur, vt alius quem negotium tangit, secundariò & in consequentiā agat, & hinc tractet, sibi scienti præiudicet sententia lata l. sepe. ff. de re iud. text. in c. pen. eod. tit. Jacob. Cancr. v. v. Salgado de protect. Reg. Tom. 11.

solutio. 2. vers. aut apponitur nomen. ff. de oper. nou. nuntia. Alberi. in rubr. c. de procurato. n. 4. & in l. 1. §. 1. ad fi. ff. de adm. iur. (vbi loquitur de tutore.) Bal. in l. 1. in fi. c. de senten. & interlo. Maria. Soci. in d. c. 1. in 7. art. prin. q. 6. de libelli obla. & in eo qui tanquam maritus agit, idem voluit Bal. in cap. constitutus. vers. quero cum gl. de procurator. quos, & alios nuncupatim sequitur Tiraq. vbi supra num. 4.

Et ex hac doctrina per Barr. vbi proxime, idem deducit, & probat Feli. in d. cum olim. de testib. sub n. 4. d. vers. quo autem nomine, & c. quod Prælati ecclesiasticus agens, vel defendens in iudicio ecclesiā super eius bonis, tenetur agere, & causam proponere nomine ecclesiæ, non autem nomine suo proprio. ita dicunt ibi Innoc. & ceteri, & Lopus allegatio. 52. Speculator in tit. de procurat. §. ratio neque constitutus. vers. quid si aliquis. & Archid. in c. non licet 12. q. 2. Immol. in clem. 1. n. 7. colum. de rescript. & communiter tradi solet in c. fi. de dilato. qui omnes idem intelligunt in procuratoribus, & aliis, qui agunt, & defendunt ecclesiā, vel in defectum, vel negligentiam Prælati, pro quibus etiam facit tex. cum materia in c. quoniam Ab. de of. delegati. & in l. 2. ff. quod cuiusque vniuersi. nomen.

Pro iis etiam est text. elegans in l. tutorem ff. de his, quibus vt indignis. quo expressè probatur, vt processus, & sententia, & acta cetera gesta per tutorem nomine pupilli, nō præiudicant, nec obstat iuri competenti ipsi tutori, quod suo proprio nomine in iudiciū non deduxit, & sic solum obstat pupillo, reddens tex. rationem ibi, discreta enim sunt iura, quanuis plura in eadem persona deuerint, aliud tutoris, aliud legatarij, & cum non suæ personæ iure, sed pupilli accusauerit, propriam penam mereri non debet, & c.) facit c. frequens. in fi. cum ibi notatis per Ioan. And. Ex quibus dicit post alios Vant. in tract. de nulli. senten. ex defectu mand. quod si aliquis cōstituerit procuratorem dicens, ego Titius Rector talis ecclesiæ cōstituo procuratorem Sempronium, ad agendum aduersus P. super causa domus suæ ecclesiæ, quam mouere contra illum intendo, & c. & ad alias omnes causas ad Roma. Cur. legitime deuolutas, & ad omnes, & c. vt procurator istius mandati vigore non poterit pro me agere (dēpta causa in qua specialiter constituitur) nec comparere, nisi duntaxat in causis quarum exercitium competit mihi constituenti vt illius ecclesiæ rectori, nō tamen in causis patrimonij mei, & mihi tantum respectu meæ personæ, vel respectu alterius officij, aut dignitatis competētibus, quia inspicitur quo iure constituerim procuratorem, & sic vt Rector ecclesiæ. Aguid. conch. §. incipit generale, circa

mediū. & 548. concl. quod si, & c. & concl. 42. 3. si monachus. Decius cons. 77. col. 2. vers. sed tamē is lib. 1. & clariū per Rom. cons. 88. tribus in prin. quibus quidem etiam dicunt, quod si constitutus non potest, nisi vno iure constituere, simpliciter constituendo, videtur eo nomine constituere, quo potest, videlicet nomine officij seu administrationis, quam habet.

Quibus rectè conuenit, quod singulariter tenuit Ludo. Rom. cons. 446. & cons. 496. in 1. dub. quem exaggeras sequitur Maran. de ord. iudic. q. 16. d. n. 17. fol. mibi 2. 42. Tiraq. de retract. lignagior. §. 10. gl. vnic. n. 6. & 7. fol. 173. & in nouiori impressione fol. 347. vbi multa accumulatur, quod quādo maritus, qui vt talis, & legitimus administrator potuit comparere in iudicio, & eo iure omisso comparuit tantquam procurator vxoris, cum in rei veritate non haberet mandatum, processus, & iudicium nullum erit, neq. saluabitur illa alia via legitimi administratoris, eique imputatur, quare talem viam elegit, agendo vt procurator, & loquendo in coniuncta persona. idem etiam tradūt Bal. & Salic. in l. 1. ille col. 1. vers. vltimus oppono. ille col. 2. vers. oppono quod etiā. & ibi quoque Anto. ab Alex. c. de procurato. per ea que notat gl. i. filius. in gl. vbi ibi, vel hic prætor. ff. qui satisfacere cogantur. ipse Bald. in c. nonnulli. col. 2. vers. nota si quis imperat. & ibi Barba. in §. sum. & aly. Feli. col. 14. vers. limita 2. de rescrip. Bal. in c. ex part. decani. col. 3. vers. sed quid si coniuncta. Alex. & Ill. in l. exiendi. ille col. 2. in vlt. fallen. hic col. 3. in 6. fallen. c. de procurat. & ibi Ill. & ad id facit optimè text. in l. 3. §. sed & si forte ff. iudicatum solui.

Obiter adnotandum, quod maritus pro vxore potest agere sine mādato, & sine cautione de rato in rebus paraphernalibus, vel cum cautione in ceteris rebus. (de dotalibus nō loquor, in quibus maritus ius habet vberius, l. doce ancillam. c. de rei vind. cum simili.) sed quæ de aliis dixi, notantur in l. 3. §. sed & si ff. iudicatum solui. & in l. 2. l. maritus. c. de procurat. & in c. constitutus. eod. tit. & vbi que gl. & Doctores, & latè Alex. cons. 42. super premissis. col. 6. vers. nec obstat quod dicta bona. lib. 1. Corneus cons. 190. ad euidentiā. col. 3. lib. 3. Tiraquel. de retract. lignagior. §. 10. gl. vnic. & 1. n. 1. qui sequutus Corneum, plus dicit, quod maritus censetur habere mandatum, ad administranda bona paraphernalia, per text. (quem dicunt ad hoc singularem) in l. si ego §. penult. & vlt. ff. de iure dotum.

Hinc est, quod licet is qui primum locum obtinet defensionis, quando patitur, vt alius quem negotium tangit, secundariò & in consequentiā agat, & hinc tractet, sibi scienti præiudicet sententia lata l. sepe. ff. de re iud. text. in c. pen. eod. tit. Jacob. Cancr. v. v. Salgado de protect. Reg. Tom. 11.

resolu. 2. p. c. 16. n. 52. hoc tamen intellige, si ille ageret nomine proprio, secus si nomine tertii, cuius ipse nullum mandatum haberet, quia tunc non fit præiudicium tertio, etiam scienti id, vt notant B. & omnes in d. l. sape Cancr. vbi proxime n. 51. nisi ille, tertio in iudicio presente, nomine eius comparuisset, vti egregie innumeris relatis tradit Alex. in d. l. sape n. 87. & 93. Pinell. in l. 2. p. 2. c. 1. n. 18. C. de resindend. vendi. Iacob. Cancr. vari. resolu. d. 2. p. c. 16. n. 51. vide infra à n. 327. quæ omnes doctrinæ temperantur, & declarantur, prout declaramus easdem infra à n. 285. eum sequentibus, vbi mirabiliter exponitur omnes quas adduximus à n. 257. hucusque.

274 Quare merito sequitur, vt condemnatus respectu officij, cuius nomine comparuit, & condemnatus fuit, poterit ratione sui iuris comparere, & impedire executionem ex supradictis. & quia vbi non concurrat identitas personarum, rei, & causæ, non intrat exceptio rei iudicatæ, iuxta l. cum queritur. cum seqq. de except. rei iudi. & ibi per Doctores Ab. in cons. 50. n. 2. cum seqq. Decius cons. 96. col. 1. vers. 445. n. 45. sed si quis egit nomine administrationis, & officij, quod gerit, condemnatus vti administrator, vt in hospitalario dixit Rota decis. post prin. de restitut. spoli in nouis. Egid. decis. 5. ante medium. & decis. 584. &

276 ideo si ipse non est vitiosus possessor rei lite pendente, sed ante eam possidebat, poterit ratione sui iuris impedire executionem, quia possidet, & comparat vti alius quilibet extraneus priuatus, & sic tunc representat aliam nouam personam, hoc est, se ipsum vti extraneum, & particularem, licet antea fuerit condemnatus vti administrator, & hospitalarius. ita eleganter valde dixit Rota Roma. in decis. 100. ex nouem. n. 4. & 5. p. 1. nouissim. diuersor. reddens in super rationem, quia in se-

277 parabilibus potest quis representare duplicem personam, & considerari tanquam alius, & non tanquam ipse. l. si pater. §. si duo. vbi gl. & Bal. ff. de adoptio. cum aliis adductis per Aymon. de antiquit. tempor. 4. p. n. 142. & regulariter (inquit Rota eadē ibi) attendi debet qua-

278 litas, sub qua fit dispositio, vel actus, & à nomine dignitatis ex argumento, & à præsupposito, & à nomine dignitatis, officij, & appellatione, iuxta e. quoniam Ab. & ibi notata. de off. delega. gl. B. & alij in l. mancipia C. de seruis fugiti. Signo. cons. 37. dub. 3. Alciat. tom. 1. lib. 2. cons. 3. n. 2. Euerard. in decis. 36. 79. & 81. ac ideo sequitur manifestè, vt licet sententiæ condemnatoriæ sint latæ contra aliquem tanquam administratorem alicuius personæ, seu ecclesiæ, tamen quando ipse prætendit rem

279 possidere iure proprio, vti res patrimoniales, & vti suas proprias, & particulares, & probat

incontinenti, admittendus est omnino, vt dicit Rotæ dicta elegans decisio ibi sub n. 5. quæ omnino est videnda n. 21. & seqq.

Et faciunt ad propositum multæ congestæ doctrinæ per Tiraq. de retract. lignagier. §. 1. gl. 9. à n. 266. cum seqq. & supra à n. 263. fol. 70. & in nouiori impressione fol. 154. & melius n. 271. fol. 155. in nouiori impressione, vbi quod tutor, 280 curator, vel administrator, qui vendidit rem pupilli, vel administrationis, potest vt sanguineus iure proprio retrahere postmodum, nec sibi venditio, à facta, præiudicat, vbi multis doctrinis, iuribus & auctoritatibus comprobatur, quæ nostræ conducunt.

Et in corroborationem illud rectè facit, quod superius diximus sub n. 245. ex Vinc. 281 de Franc. in decis. Neapol. 199. p. 1 per totam, post alios tenente, quod licet executoriales expeditæ contra defunctum in interdicho retinendæ, non possint exequi contra eius heredem, quia alia est possessio istius, alia defuncti, hoc procedere (dixit) quando hæres possidet ex persona, & iure suo, aliudquæ possessionem quaerit; secus tamen quando possidet ex persona, & iure defuncti, vt tunc executio locum habet contra illum. Facit etiam in auxilium dictæ Rotæ decisionis doctrina Alex. concl. 4. vers. inspectus. n. 7. in si. vers. nec agenti. lib. 2. dum dicit, quod sententia lata contra vnum agentem, tanquæ ex alia persona, puta, administratore, Prælaro, & c. illi non præiudicat in iudicio, quo venit ex noua persona. Alex. sequitur Card. Tusc. pract. concl. litera R. concl. 268. n. 21. tom. 6. rectè etiam conuenit, quod ex Hieron. Gabriel. cons. 52. num. 9. tom. 1. diximus superius sub num. 172.

Præfatæ tamen Rotæ decisionis doctrina, vt comparens nomine, & interesse proprio, 283 ad impediendam executionem sententiæ, contra eum latæ, vti administrator, & nomine, seu respectu dignitatis, fallit, vt nõ procedat, quando cõparens nomine alieno dicit, comparere etiam pro interesse suo, quia tunc sententia lata contra principalem, etiam ipsi administratori, etiam vti priuato nocet, ita Alex. cons. 36. dicit quæ lib. 1. in si. Card. Tusc. pract. conclus. tom. 7. litera S. concl. 174. num. 43. quam limitationem vt elegantem nota.

Fallit etiam & secundò; quando administrator confitetur lite pendente possidere 284 nomine ecclesiæ, vt administrator, quia tunc postmodum ad executionem impediendam sui iuris, & possessionis intuitu, audiendus non est, prout eleganter limitat dicta Rotæ decis. 100. ex nouem. à n. 21. & seqq. p. 1. diuerso.

Vnum porro est necessarium, quod aduertit doctissimus Pinell. in l. 1. C. de bonis mater. 285 2. p. n. 63. & præcipue 64. fol. 54. colum. 3. quod licet Doctores videantur innuere, necessarium

sarium requiri pro forma libelli, & iudicij, vt pater agat, vel conueniatur expressè ea qualitate legitimi administratoris, ipse tamen putat verissimum; libellum, & iudicium sustineri, licet ea clausula deficiat, si in prosecutione causæ deducuntur, & explicantur iura litigantium, ex qua causa seu titulo, vel petuntur, vel possidentur. Ex quo constabit, agens, vel defendens, an iure suo, an iure administrationis, & officij agit, litemque proficitur, quam probationem aptam esse, etiam ad sustinendum libellum ineptum, dicit vir ipse ex gl. (quam vocat celebrem) in l. 1. §. si quis argentum. verbo, iuranti. ff. de pos. ibi, nisi postea probetur, quam etiam extollunt Doctores secundum Feli. in c. 2. num. 4. vol. 2. de libel. oblatio, notabiliter Ill. in l. 1. ex 286 n. 6. de off. accessoris. & præcipue inquit (vltra alias rationes) locum habere, vbi proceditur attenta veritate, & veritate facti, sublati formulis.

Quod vterius probatur ex celebri Bartoli doctrina in l. si pupillus §. 1. col. 2. vers. si verò non dicit. ff. de negot. gest. vbi docet, quod licet administrator non dicat expressim, se negotium facere administratorio nomine, si tamen expresse causam tangentem administrationem, videtur expresse alterius nomine agere, per text. ibi, vt creditorem tuum, vel pignus tuum liberet, & c. quod nota, inquit B. quia ob expressionem causæ præsumitur actus fieri contemplatione, siue nomine eius, ad quem ea spectat B. referens sequitur etiam Tiraq. in propos. de retract. lignagier. §. 10. gl. 1. & unica num. 3. fol. 347. in nouiore impressione, adducens rationem legis in agris. ff. de acquir. rerum dominio, cum concordantibus. Et ideo dicit Bart. in l. si fundum per fideicom-

289 missum. in princip. ff. de legatis 1. per illum text. quod si procurator dicit, ego Titius nuntio tibi, ne ædifices in tali re Sempronij, vel vendo tibi talem rem Sempronij, videtur actum facere nomine Sempronij, ad quem res pertinet, non nomine suo, sequitur ibi Immol. Bart. in l. mater. ad si. & ibi Bal. C. de rei vindic. Feli. in c. cum M. Ferrariens. sub n. 2. de constitutio. Tiraq. vbi supra, dicentes, sufficere quamlibet demonstrationem.

290 Hinc tutor contrahendo de re spectante ad pupillum, præsumitur nomine pupilli agere. l. ad negotiationem. ff. de administratione tutor. Bald. in l. si patruus. col. 2. C. communia vtriusque iudicij. Corneus cons. 27. n. 7. lib. 2. Alciat. præsumpt. 14. n. 2. & in specie procuratoris idè respondit Decius cons. 77. n. 13. in si. Menoch. tract. de præsumptio, præsumptione 49. n. 5. lib. 3.

291 Prout etiam si ipsa sententia simpliciter loquatur de persona Patris, seu nomine proprio administratoris, si tamen ex actis, & pro-

cessu cõstet egisse vti legitimus administrator, prout rector, aut Prælati ecclesiæ, non proprio sui ipsius (secundum ea, quæ hæcenus dicta sunt) ita pariter sententia administratorio nomine, scilicet, intelligenda est. Enimuerd sententiæ dubicetas declarationem, & interpretationem recipit ab ipsis actis, & 292 processu, è quibus emanauit, Corneus cons. 10. n. 2. vol. 4. Alex. cons. 49. n. 8. lib. 7. idem Crauet. cons. 186. n. 5. Soci. Iun. cons. 18. n. 70. lib. 2. Menoch. cons. 80. à n. 39. Seraphi. decis. 354. n. 18. tom. 1. & decis. 279. eodem tom. vbi inquit, quod ambiguitas sententiæ recipit declarationem ex actis, imò etiam eam recipit à li- 293 bello, vt probat Seraphi. in decis. 640. n. 2. & n. 18. tom. 1. & nos pluries passim alibi altius tractauimus, nempe infra c. 12. à n. 62. cum pluribus sequentibus, vbi quamplura videbis ad propositum nostrum.

Et tum etiam, quia sententia intelligitur lata ex qualitate, & causa in libello deducta, 294 quamuis in eadem sententia nõ exprimat, gl. in l. hæc enim causæ de suspens. iuro. l. si quis ad exhibendum. ff. de executione rei iudi. gl. nota. in l. & puto. §. 1. ff. famil. erc. Bar. in l. 1. C. de errore calculi. Bal. Nouell. in tract. de dot. n. 2. Phan. tract. de lucro dotis in rubr. n. 39. fol. mihi 26. in paruis, & comprobatur ex doctrina à Bart. in l. ita stipulatus. §. Chryzogonus. ff. de verb. obligat. in penul. colum. dum dicit, quod si aliquis procurator alterius ab initio cepit agere causam procuratorio nomine, licet postea in prosecutione fiat etiã à se aliquis actus simpliciter: tamen intelligitur repetita illa qualitas, scilicet procuratorio nomine, per text. ibi cum gl. & notat idem B. in l. qui seruum. per illum text. ff. de interrogat. actio. Bar. in l. procurator, qui pro euictione. ff. de procurato. optime Feli. in c. cum M. Ferrariens. de constitutio. n. 2.

Hinc est, quod si contractus plura habeat capitula, & in vno fiat mentio officij, in aliis 296 autem contrahentes simpliciter loquantur, totus contractus eodem modo debet intelligi, scilicet repetita qualitate officij, quia illa qualitas informat omnem obligationem. Bald. in l. procurator ad si. ff. de procurato. Mantica in tract. de contractibus. lib. 2. tit. 1. n. 3. quoniam vna pars contractus, ab alia potest declinari. arg. l. vtrum. & ibi Bal. & Angel. ff. de peri. heredi. di. & l. qui filiabus. de lega. 1. Decius in cons. 48. col. ult. vers. 5. Purpura. cons. 473. n. 20. Crauet. cons. 428. n. 13. in si. Mantica vbi proxime n. 2.

Quò pertinet, quod dicit Crauet. cons. 231. num. 14. quod petens reddi rationem 298 administrationis, res & quantitates administratas, debet specificare, quas quidem si à principio non exprimit, sed in prosecutione causæ, & hoc simpliciter absque eo, quod esse administrationis, dicat, intelligitur, id

fecisse ex causa administrationis, sequitur Meno. de presump. lib. 3. cap. 49. num. 10. Et generaliter est aduertendum, quod potest coniecturis constare, quem agere, vel contrahere nomine alieno, & administrationis, ita docet Bal. in l. si patruus n. 4. Communia utriusque iudi. sequitur Meno. ubi proximè presump. 46. num. fi. His conueniens est, quod licet aliàs libellus generalis, & incertus non admittatur, tamen si ex prosecutione causæ, prout ex probationibus, & aliis actibus declaratur, & quæ actio fuerit intentata, constiterit, rectè procedit. iuxta gl. in l. 1. §. si quis argentum. ff. de postul. Panormi. & alij declarant in c. significanti. de libelli oblatione. Francif. Ripa in c. cum ecclesia futrina. n. 19. de causa poss. & propriet. Secunda regula sit, ut iis omnibus, quibus sententia, & res iudicata præiudicat, pariter omnia acta processus, & iudicij nocent, & præiudicant. mirabiliter text. eam ita probat in c. inter dilectos. vers. nec attestaciones. de fide instrum. l. sed & si possessor. §. si ff. de iureiur. melior text. in l. Julia. C. de manumissioni. singularis ad hoc secundum Ill. in l. deduc. in prin. n. 3. ff. qui satisfare cogant. Innocent. in c. causam que n. 3. de testib. vbi Ioan. And. colum. 2. Hostiens. colum. 2. Butr. n. 6. Bal. n. 2. Ancara. n. 3. Immol. colum. 3. in prin. Areti. n. 10. Abb. n. 3. Feli. n. 2. 6. Decius num. 5. Bart. in l. si superatus num. 4. ff. de pignori. idem Bart. in l. sape n. 12. de re iudi. & ibi Alexand. num. 12. 5. idem Bart. & ceteri communiter Doctores in l. si mater. §. item si rem. ff. de exceptione rei iudi. & in l. 2. n. 12. vers. sed an porrigatur. C. de edendo. vbi post ceteros scribentes. adnotauit Purpura n. 127. atque Decius post Alexan. quem refert in pluribus consiliis num. 66. idem B. & Doctores in l. qui repudians §. 1. n. 4. vers. nam & regula est. ff. de inofficioso testam. vbi per Doctores scribentes Marthaus Afflict. decis. Neapoli. 396. in causa comitis n. 3. & 7. Hinc etiam est, ut in successoribus, quibus præiudicat sententia, & iudicij acta, pariter instantiam ceptam, & in eodem statu, mortuo primo agente, seu defendente trāsire, certissimum est, ac sequens successor in eo statu subire tenetur iudicium, quo à prædecessore fuerit relicto, ut in successore in beneficio, præbenda, ecclesia, aut administratione, fideicommissio, maioratu, & similibus, probat text. in l. in iudicio. ff. familiae ercif. B. in l. si cum hominem. num. 4. vers. respondeo. ff. de fideiussio. Angel. & Paul. ibi n. 2. Bart. in l. 1. num. 4. ff. ad Trebell. Angel. colum. 1. vers. sequitur in text. Ill. ibi num. 10. idem B. in l. Lucius §. rogatus. ff. eodem titulo. Angel. in l. tam ex contrahib. numero 4. ff. de iudicij. vbi Paul. num. 5. & ceteri Doctores. B. in c. quia

V. numero 3. de iudi. & ibidem Butr. num. 11. Ancara. num. 5. Socin. lun. conf. 34. n. 3. lib. 3. Marcarius in Epitome de fideicommissis q. 72. vers. & de instantia. Xarez allegacione 27. n. 1. Marant. de ord. iudi. p. 5. fol. 275. colum. 2. Rebut. 3. p. constitutio. rubr. de appella. gl. vni. num. 8. latè Anto. Natta conf. 383. lib. 2. per totum, & nec est necesse, ut lis sit contestata cum prædecessore, sed sufficit sola citatio, & etiam libelli oblatio. Bal. in l. 1. num. 2. C. si pendem. appellacione mors intercesserit. Angel. in l. seruus vers. in aliis autem. ff. de his qui not. infam. & in l. si defunctus colum. 1. vers. sequitur text. ff. de procurato. & idem loquendo in successoribus maioratus) Molina de Hispano. primog. lib. 4. cap. 8. num. 6. & loquendo in fideicommissariis, latè prosequitur per multas distinctiones circa hanc materiam videndus in occasionibus Marc. Anto. Peregri. de fideicommiss. artic. 53. à num. 17. cum pluribus seqq. Et ex eadem doctrina fluit, ut vxor possit exigere dotem (etiam promissam viro duntaxat) post eiusdem viri mortem ratione sui interesse ex eisdem actibus inchoatis cum marito, & à marito defuncto, intendendo etiam ius executiuum. Alberi. in l. manifestissimi num. 10. C. de furtis. Bal. Nouel. in tract. de dote priuile. 9. & 10. p. 9. Gratia. in disceptatio. foren. c. 49. à num. 24. quod quantum controuersum sit, an vxori soluto matrimonio competat actio ad exigendam dotem promissam soli viro, receptius est, ex æquitate competere, ut est videre ex Gratia. ibi, & Gaspar Rodrig. de an. reddi. lib. 3. quest. 7. n. 58. vbi latè, & Parlado. lib. 2. rerum quoti. c. fi. 3. p. 8. 1. num. 3. maxime cum sententia lata contra maritum in bonis dotalibus, noceat mulieri etiam soluto matrimonio, nec aliquem recursum vxor habere potest. ita post plurimos latè Anto. Gom. in l. 50. Tauri n. 3. 2. per totum. vbi limitat, si adfit collusio, vel minus legitima defensio (ut in super probatur ex iis, quæ latè inferius à n. 3. 4. dicuntur) & an soluto matrimonio vidua, cuius maritus in vita redditus emir, quæ lucra sunt, & communicanda inter ipsos, an possit illa petere executionem instrumenti, quantum de ea mentionem non faciat, vel an sit necessarium, ut sibi ab hæredibus cedantur actiones, aut lucrorum sit facta diuisio, vide latissimè per Gasparem Rodri. de an. reddi. lib. 2. quest. 9. num. 67. Et in beneficiis, ut per obitum Rectoris præbendati, vel Prælati, lis non finitur, sed cepta instantia in eodem statu transeat in successorem, determinauit Rota decis. 10. ut lite pendente. in nouis. sequitur Gomez in regul. de annali. questione 62. numero 4. Paul. Castrenf.

Castrenf. conf. 329. num. 2. lib. 2. & est text. in c. si. ut lite pendente in 6. & in dem. 1. eodem tit. quemadmodum etiam quâdo instantia fuit inchoata sub notione dignitatis, vel administrationis, non pro particulari iure illius administrationis, sed pro generali iure illius dignitatis, & administratione, tunc actiue & passiuè tranfit. c. dilecti. de foro competen. Ab. in c. quia V. de iudicij. vbi Decius n. 8. plures adduxit concordantes Marcus Anto. Peregri. de fideicommiss. art. 53. sub n. 2. 5. & n. 2. 8. Tertia sit conclusio, ut plerunque sententia inter alios lata ius inter alios faciat, aliis prodesse, ac nocere contingit ex propria vi, & natura eiusdem absque aliqua scientia accedente, prout executoriales expeditæ contra illos, quos negotium principaliter tangit, aut principaliter interest, quique primum locum obtinent, & ad quos actio, vel defensio principaliter spectat; præiudicium successoribus, quos negotium, vel secundario, accessorie, incidenter aut in consequentiam tangit, etiam non vocatis, nec citatis, inuitis, scientibus, aut ignorantibus præiudicare, damnūque generare, certi est iuris, tunc siquidem lis tractatur cum legitimo contradicatore, à quo aliorum ius in eadem re deriuatur, aut oritur, quique primas obtinet in eadem controuerfia partes, text. est in l. 1. §. quamuis. vers. denuntiare. & vers. denuntiare ff. de ventre inspic. l. ex contractu ff. de re iudi. l. si patroni. §. si ff. ad Trebell. l. si superatus vers. atque ff. de pignori. l. si papinianus §. si & in l. qui repudians ff. ad Trebell. l. si sui putati in prin. ff. de inofficio testam. l. de vnoquoque iudicio ff. de re iudicata. vbi mirabilis gl. & ibi Angel. Immol. & Alexan. Bart. in l. diem ff. de aqua pluua arcen. num. 1. Bald. in l. nam ita diuus. in prin. de adoptionib. & in l. si curator ff. de iure deliber. Angel. Immol. & recentiores in l. filiusfamil. §. diui ff. de legat. 1. gl. singulari Domini. in c. si de electione lib. 6. latè Alexan. num. 66. visis dubitationibus colu. 1. & 2. lib. 2. & cons. 85. ponderatis his. colu. ult. lib. 6. vocans illam gl. mirabilem, Barba. conf. 1. colu. 3. lib. 2. Felin. in c. de causis colu. 4. de off. delega. & in c. illa de accusa. Ill. in l. scriptum colu. 2. vers. 2. moueor. ff. de pactis. & latius in l. si quis nec causam colu. 2. ff. si cert. peta. Philipp. Decius conf. 367. viso puncto, colu. ult. Roma. in l. in concedendo num. 6. vbi Paul. num. 2. ff. de aqua pluua arcen. Raphael Cuma. in l. filiusfamil. §. diui colu. 1. vers. nota quod ff. de lega. 1. vbi Ill. n. 47. lectura 1. & n. 6. 1. lect. 2. Ripa n. 6. 1. Loazes nu. 126. Crotus nu. 38. Immol. in l. decem. n. 6. & ibi Ill. §. 8. ff. de verbor. oblig. Alberi. in l. penul. colu. 4. de dona. inter vir. & vxor. Oldrald. conf. 94. n. 18. Tiraquel. de primogeniis q. 35. n. 17.

Beroius decis. 255. colu. penult. ad med. Anchar. in c. licet de voto. Alexan. in l. sape num. 10. ff. de re iudi. Jacob à Sancto Georgio de feudis verb. & dicti vassalli num. 33. Curtius Iunior conf. 23. num. 8. Felin. plures referens in c. exhibitum num. 1. de iudicij Alciat. responso 493. num. 33. Marzar. in Epitome de fideicom. q. 72. vers. sed aduertendum erit. Augustin. Beroi. conf. 102. num. 46. & 47. volu. 2. Ozafcus decis. Pedemont. 157. num. 1. vsque ad num. 6. Cephal. conf. 228. num. 22. lib. 2. Xarez allegacione 27. n. 3. Moli. de primogeniis lib. 4. cap. 8. n. 3. (vbi loquitur de sententia lata contra possessorem maioratus ut præiudicet successoribus) Anton. Gomez in l. 40. Tauri num. 73. Couarr. in practi. questio cap. 13. num. 6. Mencha de success. creatione lib. 1. §. 6. num. 28. Capicius decis. 107. & loquendo etiam in feudilibus, maioratibus, & fideicommissis, exactissimè optimèque doctissimi. Pinell. in l. 1. p. 3. C. de bon. ma. à num. 48. Padilla in l. vnum ex familia. §. si de falcidia. numero 14. Gregor. Lopez in l. 20. tit. 22. p. 3. verbo pero causas colu. 2. & in sententia nobilitatis firmat Otalora de nobilitate 2. p. 3. p. princ. cap. 8. num. 7. latius Tiraquel. in tract. de nobilit. quest. 37. à n. 2. cum seqq. & etiam in fideicommissariis, ut sententia lata contra primum vocatum, cæteris successoribus noceat, & lata contra heredem officiat substitutis, & legatariis, vide exactissimè per Anto. Peregri. de fidei. art. 53. à num. 40. cum seqq. Tiraquell. in tract. res inter alios lata in prin. n. 5. latissimè rem hanc (plurimos referens) prosequitur Mieres tract. de maioratu 4. p. quest. 14. à num. 1. cum pluribus seqq. in nouiori impressione, pro quibus elegantissima sunt verba d. l. 1. §. denuntiare ff. de ventre inspicendo. ibi, denuntiare autem oportet iis, quos proxima spes successionis contingit.) & ibi, hæredi instituto, non etiam substituto.) & ibi, qui primum locum tenent, & c.) alios citauit infra hac 4. p. cap. 14. à n. 12. & seqq. Ex qua conclusione vnã norabilem doctrinam ac theoriam ponit B. in l. cum filiusfamilias ff. de verbor. obligatio colu. 2. & ibi Angel. de Perusio. Immol. Alexan. Socin. Ill. & communiter Doctores. Anton. Gom. tom. 3. variat. cap. 1. num. 90. quòd quando delictum est principi per commissum ab vno, & pena bonorum peruenit, & inficit alium, in consequentiam, sententia, & condemnatio principalis nocet alteri, qui tenetur in consequentia, ita probat text. in l. 1. C. vbi causa fiscales text. in l. quisquis §. filij vero. C. ad leg. Iuli. mæstæ. Cuius erit exemplum, quando delictum est tale, ex quo prohibetur alienatio bonorum à die commissi criminis, quia sententia

lata contra principalem delinquentem, præiudicat successoribus, in quibus bona reperiuntur alienata, ita probat text. in d. l. quisquis §. filij verò. text. in c. cum secundum leges de hæreticis lib. 6. & ita tenet B. in d. l. cum filiosfamilias 2. colu. & ibi communiter Doctores. Sequitur Anto. Gomez ubi proxime, qui alia exempla constituit, vt puta de seruo condemnato pro delicto capitali, vt sententia præiudicat Domino etiam non citato, postquam in seruum mandari executioni. Et de patre, qui ex forma statuti tenetur soluere penam pecuniariam filij, quatenus tangit legitimam suam, vt sententia lata contra filium, nocet, & præiudicat patri etiam non citato, nonnullos Doctores trahit in comprobationem Gomez videndus ubi proxime.

- 315 Ex qua etiam conclusione vterius prouenit, quod sententia lata contra prælatum, seu rectorem beneficij, nocet, & præiudicat successoribus, & per consequens non excedit executorum executorialia in eum exequendo, ita docet optimè Panormit. in cons. 92. lib. 1. quem sequitur Aymon. Crauet. cons. 10. num. 8. Pinel. in l. 1. p. 3. sub num. 28. ante ff. C. de bonis mater. Iacob. Cancr. vari. resolutio. 2. p. c. 16. num. 100. Panormi. cons. 62. illud de iure. lib. 1. & Pinellus loco citato. idem dixit loquendo in sententia lata aduersus administratorem, qui vniuersitati, & rebus præest, vel administratorem tam spiritualem, quam temporalem, vt sententia aduersus illos lata, ius faciat aduersus successores in administratione, quibus nocet, & prodest, quamuis ab illis causam non habeant successores, plenè consuluit Oldrad. cons. 94. per text. in c. cum inter. de re iudi. & in c. cum olim de prescriptio. & post plures alios tenet Peregri. de fideicommi. d. art. 53. num. 48. per totum, nec iterum successor tanquam
- 317 obtinens executorialia, aliud de eadem re iudicium subire cogitur, singulis siquidem controuersis vnum iudicati finem sufficere, constitutum est, in l. singul. ff. de exceptionib. rei iudicat.

- 318 Et loquendo in prælato succedente in regimine, & administratione beneficij, vt quemadmodum teneatur ex contractu sui prædecessoris factò nomine administrationis, cap. 1. de solutio. ita si sit aduersus prædecessorem lata sententia, illi nocet, tenet post alios Tiraq. in tract. de iure primogenit. 9. 35. num. 17. & 18. vbi etiam loquitur idem de Episcopo, æconomio, & in filco, & aliis succedentibus in vniuersali regimine, & administratione bonorum, seu iurium, siue etiam in certa parte per modum quotæ, quamuis ipse non sit hæres reuera, nec cau-

sam habeat à prædecessore, cum in eum transferantur omnes actiones actiue & passiuæ, nimirum vt illi obstat sententia contra prædecessorem lata, pro quo facit communis Doctorum sententia relata per Ruinum cons. 71. num. 5. lib. 5. quam sequitur Cardin. Tusc. practicar. conclu. tom. 7. litera S. concl. 174. num. 67. quæ dicitur, quod sententia semper præiudicat ei, qui verè, vel representatiuè est eadem persona. plures citauit infra sub num. 326. & quod sententia lata contra prælatum Ecclesiæ præiudicat successoribus, probat post Oldradum, & alios quos citat, Aymon. cons. 10. n. 8. Mieres de maioratu 4. p. c. 14. n. 5. in nouiori impressione.

Quod quidem fallit nisi Prælatum fuisse intrusum, quia sententia lata aduersus prælatum intrusum, nullo modo præiudicat Ecclesiæ. ita docent B. ad ff. & Bal. in l. si tutor. in 2. colu. in vers. quæro erat prælatum. C. in quibus causis in integr. restit. non est necessaria. glossa in c. nihil. in si. de electione. in vers. administrant. Bertachi. in reperto. 4. p. litera S. verbo. sententia effectus. sub n. 4. vers. sententia contra Prælatum intrusum fol. mibi 63. quod ego intelligerem de intruso notorio, considera.

Ex cuius regulæ doctrina fluit, vt sententia lata in fauorem, vel contra aliquos altius artis, vel officij profuit, & nocet postea venientibus, & succedentibus, licet in sententia comprehensis expressè, & nominati non sint, cum legitime sit lis agitata cum omnibus, qui tunc aderant, & contradixerunt, & sic eis obstat exceptio rei iudicatæ, meritoque contra illos procedit executio (facta prius citatione, cum detur personarum mutatio) ita late affirmat Fontanel. in tract. de pactis nuptialib. clausula 4. gl. 17. num. 87. 88. & 89. fol. 255. vbi ad id allegat decisionem Senatus Catalonia. idem probat Cancr. lib. 3. variat. cap. 17. de sententi. & earum executione num. 190. qui confirmationem allegat Guid. Papæ decis. 549. idem probat Menoch. bene loquens in cons. 390. numer. 37. & 38.

Et per eundem Guidonem Papæ d. cons. 549. loquens in sententia lata contra mercatores & datarios gabellæ, seu pedaggi, nocet successoribus, etiam non citatis, nec in causa intercedentibus, quia dicitur actio popularis, sequitur Cardina. Tusc. practicar. conclusio. tom. 7. litera S. concl. 174. nu. 18. & 33. vide infra num. 353. & seqq. & quia sententia lata contra plures sub nomine collectiuo, prout familia, agnatio, vel quid simile, præiudicat omnibus, Petrus Anchara. cons. 92. num. 2. & 3. vers. ijs præmissis. Tuscus ubi proxime num. 46. prout etiam contra homines castri vel villæ, quia nocet successoribus,

bus, Guid. Papæ decis. 179. Tuscus d. num. 46. Facit etiam quod dicit Ant. Capicium decis. videndus. Auenda. de exequen. manda. 1. p. c. 4. num. 49. vers. imò si positus. ex doctrina Innocentij in c. Abbate Sancti Sylua. de verbor. significatione. quod si virtute sententiæ positi sint limites inter duos vicus, villas, seu ciuitates, & iterum amoueantur, quod iterum potest peti executio sententiæ contra turbantes, & amouentes, etiam si sint vicini postea nati in populo condemnato, nam idem est consilium, vide Capicium elegantissimè tractantem.

- 325 Et generaliter quod sententia lata contra ciues, vel homines alicuius loci præiudicat omnibus sequentibus, etiam si non sint hæredes condemnatorum, quod satis est, quod videantur iidem ciues, iuxta l. proponatur de iudicij. & ita tenet Nata. cons. 589. à n. 16. lib. 3. Barbof. interpretans ad l. cum proponatur num. 28. probat l. 5. tit. 1. §. 2. & ibi notat Gregor. Lopez verbo, fornillos. & Guido Papæ decis. 279. quod & tractat Menoch. cons. 390. à num. 10. & seqq. lib. 4. ad quem se refert Mieres tract. de maioratu quest. 11. num. 67. in nouiori impressione. Peregri. de fideicommiss. arti. 53. num. 48. Iacob. Cancr. variat. resolutio. 2. p. cap. 16. num. 101. quia eadem vbi est res aut persona verè, vel interpretatiuè, sententia obstat, & rei iudicatæ exceptio. gl. in l. & an eadem. verbo, concurrunt, vbi B. §. 1. ff. de exceptio. rei iudi. Angel. in l. cum querebatur ff. eodem. Lanar. cons. 34. num. 15. Pontec. cons. 49. num. 4. cons. 62. num. 36. Petrus Surd. cons. 312. num. 26. Ann. cons. 53. num. 27. & cons. 99. sub num. 1. Soci. cons. 18. n. 44. volu. 1. Cornaz. decis. 70. num. 8. Giurba decis. 20. sub num. 1. alios citauit supra num. 319.

- 327 Hanc tamen nostram principalem regulam supra positam, vt limites, velim; quando quis de ea re, cuius actio, vel defensio sibi principaliter competit, cum quem negotium incidenter, aut in consequentiam, secundarioque contingit, & sequentem agere de ea re, patiatur, nam hoc quidem casu ratione tantum consensus eius, qui poterat defensionem assumere, & alium à priori saltim defensionis loco repellere; sententiam ei etiam non vocato aequè præiudicat, ac si ipse egisset, vt de iudicij. docuit text. elegans in l. sipe. ff. de re iudi. & in c. penult. de sententi. & de re iudi. l. Regia. 19. tit. 22. p. 3.

- 328 Exemplum de creditore, aut etiam debitore patiente de iure, & proprietate rei pignoratæ agere, aut maritus socerum, vel vxorem de proprietate rei dotalis, aut emptor venditorem de proprietate rei emptæ experiri passus sit, quæ exempla in dictis iuribus expressè redduntur, pariter atque

inuenies plurima alia per scribentes vbiliber, & præcipuè per Alexandrum, qui copiosissimè omnium eam rem assequutus fuit, quam conclusionem probant, & exempla Tiraquell. in tract. res inter alios lata num. 56. latissimè post alios per Couarr. in practi. questio. cap. 13. præcipuè à num. 7. cum seqq. vbi late exempla dictorum iurium pedetentim examinat. & vide supra sub num. 273. vbi de limitatione.

Iis pertinet scire, an sententia lata aduersus beneficij Ecclesiastici possessorem super eodem beneficio, ex ea causa, quod conferens illi non habuerit ius conferendi; præiudicat illi, qui contulit super iure conferendi. In qua questione illud ab omnibus communiter receptum esse reperio, vt conferenti scientiam litis habenti causam hanc super eo iure tractari, quoad possessionem conferendi tantum, non verò quoad proprietatem præiudicium sententiam generare, ita probant Cardinal. per text. ibi in c. olim. de causa poss. & propriet. Immol. & Panormi. num. 23. Feli. num. 11. in c. penult. de re iudi. idem Feli. in c. ad petitionem num. 18. de accusatio. Angel. & Alexander in d. sipe n. 54. de re iudi. Lamberti. in tract. de iure patro. lib. 2. p. 2. quest. 11. art. 9. Bai. in l. si sine C. ad Velleianum. colu. fi.

Horum insuper Doctorum illa est omnium concors, & receptissima sententia, vt idem sit dicendum, & prædicandum de sententia lata contra electum, vel contra præsentatum, ob defectum scilicet iuris præsentandi, aut eligendi, vt præiudicat similiter præsentantibus, aut eligentibus ex identitate rationis, & præ cæteris ita in terminis adnotarunt Immol. Panormi. Feli. & Casfar, Lamberti. Innocent. in c. quamuis 2. colu. ad fi. in gl. in verbo à quo causam. de re iudi. Bertachi. in repert. 4. p. litera S. verbo. sententia effectus sub num. 150. post medium. Petr. de Sur. in l. 1. ff. quibus res iudi. non nocet. ex ratione statim tradenda.

Quod intellige quando sententia lata contra electum, & præsentatum præiudicat eligenti, aut præsentanti, scienti scilicet, in quali possessione tantum, vt ex c. cum olim. vbi Cardinal. de causa poss. & propriet. Immol. & Ab. in c. penult. de re iudi. & alij per Lamberti. de iure patro. lib. 2. p. 2. quest. 11. art. 9. fol. 203. Cou. practi. quest. cap. 14. num. 1. Mieres tract. de maiorat. 3. p. quest. 15. num. 11. in nouiori impressione.

Eoduerso autem receptissima est & apud eodem Doctores sententia: vt sententia lata super iure eligendi, conferendi, vel præsentandi aduersus eodemet collatores, aut præsentantes Patronos, præiudicat omnino

nino presentato, electo, vel ei cui beneficium fuerat collatum, quam quidem definiere questionem auctoritate glossæ in c. cupientes §. ceterum verbo, nullum præiudicium de electione lib. 6. & in cap. hoc quippe 3. q. 6. verb. his amotis, priorum conclusionem probarunt præfati Doctores inter alia fundamenta, ex determinatione text. in d. l. sepe ff. de re iudicat. præcipue per exemplum ibidem appositum à Iureconf. de sententia lata contra creditorem super proprietate

333 rei pignorate, noceat debitori scienti de iure suo tractari, quasi visus sit debitor permittere, quod creditor super pignoris proprietate causam tractet, ut pariter sit in eo, qui contulit beneficium, sciens, videatur permittere illi cui confert, causam agere, vel defendere super iure conferendi, & licet solus Couarr. latè infurgat contra istam rationem, & communem receptissimam sententiam, ab ea tamen recedas.

Ex hac etiam regula oritur, quod sententia & res iudicata obtemperata contra fiscum, producit rem iudicatam contra eos, quorum ius derivatur ab illo fiscali, & ab illo principio Afflictis decis. 396. num. 4. Menochius cons. 42. r. n. 60. Franciscus Claperius causa 66. q. 2. per totam.

334 Quarta regula erit in hac materia, ut tunc sententia lata aduersus legitimos administratores (qui primas partes obtinent in rei defensione, vel actione) successoribus, & aliis quibus per consequentiam tangit negotium; nocebit, quando ipsi fideliter litem tractauerunt, stat enim pro illis iuris præsumptio, ut ob interesse proprium fideliter, & attentè litigabunt, ut notat Socin. in l. Gallus. §. & quid si tantum. colu. si. vers. considera ff. de liber. & posthu. & post alios Pinell. in l. 1. p. 3. num. 50. in prin. C. de bon. mater. At si successor velit probare sententiam, quæ sibi obicitur, latam fuisse ob culpam, dolum, vel negligentiam eius, contra quem lata est, ita quod vel cum aduersario colludat, seu in lite ipsa negligentem se gesserit, vel lis ob eius contumaciam, eo absente tractaretur, compertissimum est, prout & receptissimum; litem his casibus prosequutam, sequentibus successoribus præiudicium non afferre, text. est elegans in l. ex contractu. ibi, nisi culpa tutoris. ff. de re iudicat. text. in l. à sententia. & l. si per iudicium. ff. de appellatio. l. si seruus plurimum. §. 1. & §. si quis ante. ibi, vel minus plene. ff. de legat. 1. optimus etiam text. in l. si sponsus. §. si vxor. 2. vers. modo cum animo ff. de donatio. inter virum & vxorem. notant B. & communiter Doctores in d. l. si seruus plurimum §. 1. colu. 2. & post Immol. & Cuma. Ill. ibi num. 1. Matthæus de Afflict. post

alios feudistas in cap. 1. §. si vassallus 3. num. 8. ad finem vers. nisi talis alienatio & num. 9. prope finem. vers. nisi sententia lata esset. ff. de sen. fuerit contentio inter Dominum & agna. vassall. Bart. in l. filius fami. §. diui. num. 9. ff. de legat. 1. Bal. in l. 2. num. 1. C. quibus res iudi. non nocet. Socin. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum n. 30. colu. si. Modern. Parisi. lit. 1. §. 22. q. 5. num. 34. & quest. 21. num. 68. Feli. post alios in c. cum Bertol. num. 20. de re iudi. Hippolytus in l. infans num. 23. circa tertium dubium ff. ad Cornel. de sicarijs. Celsus in cons. 120. num. 71. Feli. in c. lasor num. 17. vers. scias etiam. de re iudi. Decius cons. 306. in casu proposito num. 6. vers. verum quia ista responsio 492. num. 34. & responsio 617. num. 4. & Marcarius in Epitome de fideicommiss. quest. 72. in prin. Couarr. in practi. questio. cap. 13. colu. si. in fi. Anton. Gomez in l. 40. Tauri num. 73. Otorala de nobilit. 3. p. 3. p. prin. cap. 8. num. 7. cura seqq. Padil. in l. vnum ex fami. §. si de falcidia n. 5. vers. sed contraria opinio. Molin. de Hispanor. primogenes lib. 4. cap. 8. num. 7. elegantissimè etiam Pinell. in l. 1. 3. p. num. 50. C. de bon. mater. Aluarus Vallaf. de iure emphyteu. quest. 10. num. 3. exactissimè etiam Anto. Peregri. in tract. de fideicommiss. art. 53. à num. 57. cum multis seqq. vide etiam supra n. 306.

Hæc igitur collusio seu negligentia probabitur eo ipso, quod principalis victus iura sua non curauit deducere, & exhibere, ita singulariter Decius cons. 306. num. 6. vers. & cum de facili probari possit. Alciat. d. respons. 492. num. 34. vers. & dicitur collusisse. & est text. in d. l. si seruus plurimum. §. si quis ante ff. de legat. 1. ibi, vel minus plene defendit causam, &c.) Molin. ubi proxime num. 9. & à consequente quando fuit contumax, l. qua repudiantes §. si. ff. de inofficioso testamen. l. si per iudicium §. quoties ff. de appellatio. & l. ideo. ff. de emptionib. l. preses. C. de transactionibus. vltra supradictos in specie Peregri. de fideicommiss. d. art. 53. n. 57.

Idem etiam & idem erit, ubi appellatio- 337 nem omisit in casu, qui illam permittebat, vel etiam interpositam deseruit, Alexan. in d. §. diui. num. 9. ad fi. vers. non obstat quod sententia Ripa num. 62. Loaz num. 113. vers. 9. & vlt. Ctorus num. 39. vers. secundo fallit. Molin. ubi proxime num. 10. declarat optimè Pinell. supra sub num. 5. limi. 3. vers. & hoc eorum declaratio. ubi latè comprobatur. Anto. Gomez in l. 50. Tauri n. 32.

Ac pariter quando sententia fuit lata aduersus administratores huiusmodi, primum locum habentes; ob aliquod particulare factum proprium ipsorum, & dependens à voluntate propria, tunc sententia aduersus 338 eos lata non præiudicabit successoribus, vel

iis,

iis, quibus aliis si recta lata fuisset, præiudicium generasset ex propria vi, & natura ipsius. Exemplum in renuntiatione super qua fundatur sententia, non in alio iure litigantis, nam tunc non parit exceptionem rei iudicatæ alteri agenti ex diuersa causa, à qua ius suum prouenit, iuxta l. cum queritur 2. 1. & seqq. ff. de exceptione rei iud. Paris. cons. 5. num. 37. lib. 1. probatur ex verbis Bal. in l. 2. num. 5. C. quibus res iudi. non nocet num. 8. Pinellus ubi supra sub num. 50. post prin. limi. 2. vers. limi. 2. ut hac conclusio. allegat text. quem dicit notabilem in l. 1. §. si quis sub conditione ff. ut legatorum seu fideicommiss. nomi. canea. Peregri. de fide d. art. 53. num. 6. faciunt quæ Alexan. in l. sepe num. 100. cum præcedentibus & sequentibus. ff. de re iud. Feli. in c. penul. de re iud. num. 14. vers. vbi sententia, dum dicunt, in hoc requiri, vt nihil omitatur in causa, nec succumbens aliquid voluntariè concesserit victori, vt cæteris præiudicium generetur.

339 Et loquendo de sententia lata ex consensu partium, aut conuentione litigantium, aut ubi iura producenda, & alleganda non fuerint producta, vt non præiudicet successoribus, & quomodo, & ex quibus etiam præsumptiue, & ex fama probetur collusio, latissimè profequitur Mieres de maioratu 4. p. quest. 15. à prin. que incipit à num. 91. qui quidem post plurimos alios num. 102. & 103.

340 tractat, quando sententia lata fuit cum procuratore, mortuo iam domino, & possessore maioratus, qui mandatum dederat, an præiudicet successoribus, & numeris seqq. quando

341 lata fuit contra possessorem maioratus à iudice, qui in veritate iudex non erat, & quid quando à iudice recusato per possessorem postquam ipse à recusatone destitit.

342 Et inde æquè subsequitur, ac est dicendum, quod sententia lata & obtemperata, eaque decisa per iuramentum delatum victo condemnato, non præiudicet cæteris. ita Innocen. Anto. de Bu. Panormi. quos citat Felin. in d. c. penul. de re iudi. d. num. 14. & num. 15. Peregri. de fide d. art. 53. num. 62. exactissimè plura hinc inde adducens Pinell. in d. l. 1. p. 3. sub num. 5. vers. vnde videtur dicendum, quod

343 sententia. ubi extendit etiam si iuramentum sit litis decisuum, ex Feli. ubi supra. allegat in contrarium glossam in l. ingenium ff. de statu hominum. Et tandem cum supradictis vltiore sententiam & opinionem hanc dicit, aliis contrarium tenentibus relatis, suam fundamentis latè comprobans ex eo, quod

344 hæc non est legitima probatio, quæ fit per iuramentum, quem omnino vide.

345 Et tandem dicendum est, quod si executoriales fuerint obtemperata virtute confessionis

factæ in causa ab administratore legitimo, & eo, qui de ea re primùm partes occupat, vt quia confessus sit, aliquam qualitatem præiudicialem, vel ad Ecclesiam, seu dignitatem, aut vniuersitatem, non pertinere, tunc aduersus Ecclesiam, & successores exequi non poterunt, quia non præiudicant, quia confessio hæc non egreditur personam confitentis, in tertij præiudicium. Bart. & Immol. in l. facta §. si hæres. ff. ad Trebelli. Alex. in l. sepe num. 126. & 127. Anto. de Butr. in c. cum super. & Ab. in c. penul. de re iud. ubi Feli. num. 16. sequitur Peregri. de fideicommiss. art. 53. num. 61. & optimè plura applicans fundamenta, & auctoritates doctissimus Pinell. in l. 1. p. 3. sub num. 5. ante finem. C. de bonis maternis. Tu tamen per distinctos confessionis voluntariæ, aut necessariæ casus, vide eodem, Feli. Alex. Peregri. Anto. omninò, & hunc articulum latissimè profequitur, optimè declarans Mieres, post plurimos alios, in tract. de maioratu 4. p. quest. 14. à num. 35. cum multis seqq. in nouiori impressione, ubi à num. 36. & seqq. quod quando antecessor in maioratu

346 confitetur, se non iuste percipere à vassallis aliqua iura, & mandat successoribus, vt ea non exigat à vassallis, an teneatur tali præcepto, & declarationi stare successor si non est eius hæres, qui quidem n. 52. cum seqq. hoc quod de sententia lata super confessione possessoris maioratus, vt non præiudicet, diximus,

347 mirabiliter declarat, vt procedat quando ex sola confessione sequuta est sententia, secus autem si cum confessione concurrerent aliæ verisimiles probationes, ex quibus iudices moueri possent ad sic sententiandum, & dicit ad propositum notabile consilium Bal. inter virum & vxorem lib. 1. & aliis applicatis doctrinis; & hanc opinionem ex multis corroborat Tiraq. in l. si vnquam. verbo, donatione largitus num. 100. cum seqq. C. de reuocan. donationib. & infinitos penè Doctores congescit in proposito Mieres ibi, qui quidem d. quest. 14. num. 55. tractat post alios, quod

348 sententia lata ex confessione litigantis super nobilitate, non præiudicet filiis, & successoribus.

Ex quibus omnibus rectè deducens, executorum non excedere, dirigens executoriales aduersus eos, quibus vel tacitè, & ex propria vi & natura sententiæ, vel expressè nocent etiam nondum vocatis, cum non sint legitimi contradictores, nec possint executionem executorialium, etiam inter alios obtentorum, impedire & iis, quæ latè dicta sunt.

349 Quinta & vltima regula sit in hac materia, vt sententia lata in indiuiduis, aliis etiam non vocatis præiudicet, vt loquendo in

uite,

uitute, quæ est indiuidua, iuxta text. in l. 2. ff. de verbor. oblig. in §. 1. cum similibus. voluit gl. per text. ibi in l. qui aliena §. vlt. verb. pradio. ff. de negotiis gestis. gl. & B. in l. de communi in prin. & ibi B. ff. eodem tit. Angel. in d. l. 2. §. si tamen hominem. & ibi Immol. & Roma. in vers. ex iis. Anton. in c. causam. el. 2. qui filij sint legit. Immol. in l. vlti. & ibi Alexan. colu. 13. vers. aduertendum est in hoc. ff. de re iudi. idem Alexan. in l. sepe num. 48. ff. eodem tit. Panormita. in c. penult. colu. 4. de re iudi. Tiraquell. in tract. res inter alios acta num. 59. Marc. Anto. Pereg. in tract. de fideicommi. art. 53. nu. 43. prout etiam e conuerso in re indiuidua sententia lata pro vno ex consortibus prodest aliis, ita quod res iudicata pro vno ex con-

351 dominis, confedatariis, cohæredibus, aut confideicommissariis, aliis etiam proderit, & oberit, quemadmodum & a conuerso, l. loci corpus §. si fundus. ff. si seruitus vendicetur. Pereg. vbi proximè. d. n. 43. in prin.

Quam esse tenendam regulam, dicit Rebus. vbi proximè notans, sibi ipsis in hoc fuisse contrarios Bar. & Innocen. eam tamen limitat, vt procedat in seruitute iam constituta, prout loquitur d. §. si fundus. & d. l. si de communi. secus in constituenda, quia super hac lata sententia inter aliquos aliis

352 nec prodest, nec nocet, cum in ea non reperiatur terminata regula nostra. & facilius retineatur ius iam constitutum, quam de nouo inducendum. l. Patre furioso ff. de eis qui sunt sui, vel alie. iur. & ita etiam resoluit Bart. quem sequuntur recentiores in d. l. 2. vers. ex his ff. de verbor. oblig. & Alexan. qui hoc multum commendat in d. l. sepe.

353 Cui alia & sexta finitima est regula, vt scilicet vbi duo, aut plures sunt habentes quilibet eorum ius in solidum, si aliter eorum agat, & rem in iudicium deducat, sententia aduersus eum lata, quæ in iudicatum transferit, consumit, & perimit ius aliorum. Et ea est ratio, quia de eadem re, & causa non nisi semel, non autem pluries queri oportet. Licet §. si ff. nauis. caupo. stabu. l. si cui.

354 Si isdem ff. de accusatio. Exemplum fit in popularibus actionibus, in quibus de iure publico agitur, & quæ cuilibet de populo competunt. l. 3. ff. de popularibus actio. l. cum qui §. in popularibus. ff. de iurciur. per quæ quidem iura hanc doctrinam notauit gl. in l. 2. C. quibus res iud. & sequitur Alexan. in d. l. sepe num. 33. Peregri. d. art. 53. num. 41. quod idem esse dicunt ipsi, & Alexan. esse in quasi popularibus, veluti cum opponitur

355 aliquis defectus, ad infringendam electionem, nam lata semel sententia pro electo, quæ in iudicatum transferit, vltèrius querendum non est, gl. in c. cum dilecti. in verbo,

iudicatum. de electione. cum pluribus aliis, adductis ab Alexan. & idem est in publicis iudiciis, iuxta text. in d. l. si cui. §. isdem. gl. scribentes gl. in d. l. 2. Alex. in d. l. sepe num. 34. & Peregri. vbi proximè num. 41. ad fi. circa quæ videndus Auendan. de exequut. 1. p. c. 4. n. 31. Martheus de Afflict. in constit. Sicil. rubrica 37. lib. 3. num. 12. Gregori. Lopez in l. 10. verbo, asi como de belas tit. 11. p. 3. qui plures recenfer opinioniones, quos vide, & quos supra adduxi à n. 322.

Hinc idem esse, dicendum est in duobus 357 reis credendi, qui ex eadem causa ius habent, nam res aduersus vnum ex eis iudicata, alteri quoque obest, quod probat text. iuxta secundum intellectum glossæ in l. ex duobus reis. & sequitur B. in 4. q. Angel. & latiùs Franc. Areti. sub num. 9. Alexan. in d. l. sepe num. 42. Peregri. in d. art. 53. num. 42. qui omnes rationem reddunt, & validissimam quidem, quia alter ex conreis agendo, litem contestando sibi præoccupat ius 358 actionis, ad text. in l. fideicommissa §. plerumque. ff. de lega. 3. & ex hoc inferunt Alexan. in d. l. sepe n. 15. & per eum Peregri. d. n. 42. quod vbi essent duo collegararij, aut fidei- 359 commissarij re coniuncti, sententia aduersus primò agentem lata, iure præoccupacionis per litem contestationem alium fideicommissarium excluderet.

Et vltèrius hætenus dictis à principio 360 circa tertios oppositores executorialium executioni, respectu, & ratione suæ possessionis; vnum non omitram addendum, quod iste talis tertius debet docere de possessione vera, & iusta, aliàs si sit fraudulenta, & dolosa, illi non prodest, nec impedit executionem rei, quæ absque dubio ab eo est auferenda. probat Couarr. cap. 16. num. 4. vers. sextum. Marius Giurba decif. 62. num. 3. & vltèrius in decif. 22. num. 18. prope finem. Cephal. conf. 225. & conducunt quæ nos furtum à num. 94. quæ possessio fraudulenta 361 & dolosa præsertim in præiudicium tertij non transfertur in accipientem, nec exit à potestate domini, etiam si rem dimiserit, latè Giurba, post magnam cateruam Doctorum d. decif. 22. num. 10. & per totam, & nos obiter supra n. 201. & quod tertij possessio iniusta non impedit executionem sententiæ, latè post Castrenf. in l. vis. per illum text. C. de proba. Carocius de exceptio. exceptio. 69. à n. 31. cum seqq.

Amplius etiam erit notandum, vt iis casibus quibus diximus, tertio non officere sententiam inter alios latam, fallit, (& datur pro cautela,) quando fuerit citatus, etiam si non compareat, quia tunc sententia illi præiudicat. Aymon consil. 12. numero 8. Boëri. decif. 182.

decif. 182. à n. 49. cum seqq. Gozadin. consil. 103. n. 12. plures citat pro hac cautela Iacobus Cancr. 2. p. varia. resolu. c. 16. à n. 59. Giurba. decif. 1. n. 31. Decian. consil. 54. num. 5. post Iff. Crauer. & alios, faciunt benè quæ post alios dixi supra n. 15. & 16.

363 Et insuper ea quæ diximus de oppositi- nibus, quæ fiunt per tertium executioni sententiæ, applicare poteris ad executiones, quæ fiunt vigore instrumenti guarentigij, quia parificantur, tradit Roma. conf. 77. n. 4. & 7. Couar. in practi. cap. 16. in fi. Menoch. de presumpcio. lib. 3. præsu. 13. num. 10. Viuius decif. 304. ad finem. & bene in terminis aduerit Iacobus Cancr. vari. resolutionum. 2. p. cap. 16. num. 95. & nos ex aliis doctoribus alibi etiam diximus, præcipue cap. 5. n. 100. hac 4. p.

364 Illud insuper non dissimulabo, tertium, qui comparuit, ad impediendam executionem, non prohiberi, si succumbar, ordinariè denuo agere, vt ex pluribus resoluit Vinc. de Franch. decif. 289. n. 2. p. 2. Iacob. Cancr. 365 vari. resolu. 2. p. cap. 16. sub num. 81. quod fallit nisi de iure huius tertij oppositoris plenè cognitum fuerit in iudicio executio. Carceri. vbi proximè. vbi etiam quod si de exceptione opposita plenè fuerit cognitum, si nihilominus fuisset expressè reprobata, amplius opponi non poterit, ex Paulo de Castro in l. qui Roma. §. duo fratres. ff. de verbo. obli. num. 7. de quo nos suo loco fusiùs.

CAPVT IX.

Ab executore, executionem faciente in quantitate, seu rebus minimè in executorialibus nominatis, aut aliter comprehensis; an, & quando appellationi denegans delationem, vim commississe dicitur. vbi pluri mi casus adnotatione dignissimi inferuntur.

S V M M A R I V M.

Executor sententiæ naturam & tenorem imitatur. num. 1.
Sententiæ ius est strictum. n. 2.
Sententiæ super vna re vel rei parte lata, non continet aliam, nec etiam aliam partem. n. 3.
Sententiæ de vna re in ipsa expressa, ad aliam non expressam extenditur. n. 4.
Sententiæ super certis bonis cum dictione (maximè) alia non expressa non includit. n. 5.
Dictione (maximè) nihil operatur circa non expressa in sententiæ. ibid.
Condemnatio requirit scripturam, & non scripta Salgado de prote& Reg. Tom. I l.

in sententiæ non veniunt. n. 6.
Sententiæ non extenditur ad argumentum rei limitatæ. n. 7.
Sententiæ nūquam continet ea de quibus in iudicio non fuit actum, nec in iudicio cognitum. n. 8.
Sententiæ lata super vna re ex pluribus petitis, non extenditur ad alias. n. 9.
Pluribus rebus in iudicio generaliter deductis, sententiæ lata non omnibus præiudicat, sed tantum in prosequutis, & in quibus lis fuit contestata. n. 10.
Nisi pars malitiosè distulerit alias res prosequi. num. 11.
Excedit executor se extendens ad aliam rem, seu quantitatem non expressam. n. 12.
Excedit executor se extendens ad aliam rem extra expressam. n. 13.
Ab executore excedente de re ad rem, vel de quantitate ad quantitatem, appellationi defendendum declarabitur. n. 14.
Excedit nuntius qui habet in mandatis vt me ponat in possessione vnius rei, & ipse me ponat in possessione alterius. n. 15.
Excedit executor exequendo in alia re qua non fuerit iudicata. n. 16.
Mandatum vbi est certum & limitatum, quia probabiliter excedit executor, est nullum ab eo gestum. n. 17.
Mandatum vt sit limitatum ad incertum liquidandum, propter probabilem dubitationem excessus liquidationis, tangit iniustitiam non excessum, vt in exemplis. n. 18.
Executor an excedat si executoriales latas pro præbendato, vt in anteriori loco sedeat, illas exequatur in aliis præminentibus, puta osculo pacis, incensatione ante alios quibus præferri mandatur. n. 19.
Sententiæ declarans castrum esse civitati subiectum, censetur declarare teneri ad onera civitatis. n. 20.
Sententiæ vbi quid necessariò supponit, ad illud se extendit, quia in ea dicitur expressum. n. 21.
Pronuntians super principali, censetur pronuntiare super incidenti necessariò. n. 22.
Sententiæ censetur continere illud sine quo principale non potest stare. n. 23.
Sententiæ lata super vno, extenditur ad aliud, si ne quo illud vnum effectum sortiri non potest. n. 24.
Sententiæ supponens aliquid necessariò, videtur illud exprimere. n. 25.
Expressum, vel necessariò suppositum, ad paria iudicantur. n. 26.
Expressum dicitur quod virtualiter inest orationi prolata. n. 27.
Condemnatio super principali, inducit absoluti- nem super incidenti, quod subsistere non potest subsistente principali. n. 28.
Pronuntiatio super principali, inducit pronuntia- tionem